

Nový Jeruzalém č. 10/2017

Zpravodaj pro 214. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v **Bystrém u Poličky - ve čtvrtek 12. října 2017 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radostíně n/Osl.

Ve středu 13. září 2017 přijelo a přišlo na pouť NJ do Radostína čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 450 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání Mons. Jana Peňáze na pouti NJ v Radostíně:

Fatima to znamená modlitbu: „**Pane Ježíši odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a dej nám své milosrdenství, zvláště těm, kteří ho potřebují.**“ Zde se jasně mluví o nebezpečí pekla ale také o ochraně před ním. Tuto modlitbu známe jistě nejen ústy ale i srdcem. Děti ji naučila Panna Maria. Před tím je však anděl naučil jiné dvě modlitby:

„**Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím za odpuštění pro ty, kdo v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nedoufají a Tebe nemilují.**“

„**Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu svatý, hluboce se Ti klaním a obětuji Ti drahocenné tělo a krev, duši a Božství Pána Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích světa, na usmíření za urážky, rouhání a lhostejnosti, kterými je urážen. A pro nekonečné zásluhy Jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkvrněného Srdce Mariina Tě prosím za obrácení ubohých hříšníků.**“

Máme se tedy **modlit na usmíření za urážky, rouhání a lhostejnosti**, kterými je Pán Ježíš urážen. Zdá se nám to opravdu starodávné, dnes o urážce na cti čteme už jen v knihách a kronikách. V ještě starších knihách čteme o tom, jak věřili staří Keltové a Slované před tím, než k nim přišli misionáři se světlem evangelia o **Ježíši Kristu, který je Spasitel světa – Salvator mundi**, jak budeme zpívat dnes na závěr. On jediný může **zachránit – spasit** - svět i nás. Proto zpíváme: **salva nos – zachraň nás, spas nás**. V nikom jiném není spásy, jak vyznává hlavní apoštol z těch 12, které si Pán Ježíš vyvolil - sv. Petr. **On je po Boží pravici a je náš život**, jak nám právě dnes připomněl druhý z hlavních apoštolů - sv. Pavel.

Nechme vzpomínání, teď jsou starosti s prací, ale také s obživou. Pracujeme v různých firmách, nakupujeme v obchodech různé zboží. A tak prosím bez podezření, že dělám skrytou reklamu, koupí se pivo Radegast, čokoláda Diana, zajde se na jídlo do Jupiteru, jsou to zajímavá jména, ale jsou to jména pohanských božstev. Podobně vznikají i názvy různých firem, dřevaři si vyberou lesní božstvo, družstvo si dá do názvu bohyni plodnosti, vína se nazvou po božstvech opiců, voňavky po bohyni krásy a podobně. **Dnes se totiž hledí jenom na zvučnost jména a vůbec ne na obsah.** A tím obsahem těch nových názvů je vlastně obdiv pohanství.

Nevíme, kdo to všechno vymýšlí, nevíme, co tím přesně sleduje, ale to **oživování pohanství je vlastně odmítnutí našeho dobrého Otce, o kterém my křesťané vyznáváme, že je Stvořitelem světa. Je to také odmítnutí jeho Syna našeho Zachránce – Spasitele světa – Salvator mundi. Je to vlastně urážka.** Proto ta výzva anděla z Fatimy není zbytečná. Lidé si to možná neuvědomí, ale cítíme tam něco nepěkného.

Co dělat? Co my obyčejní lidičkové zmůžeme. Nemá cenu sepisovat petice o přejmenování piva, ani protestní výpověď by nepomohla, aby podnik změnil své jméno.

Sami můžeme udělat to, co chce anděl: **Modlit se na usmíření za urážky. Tím víc pro to, že víme, jak Panna Maria v posledním poselství chce, aby lidé už neuráželi Boha.**

A co dál? Naši předkové nevymýšleli cizí jména, počestvovali vše, co se dalo. I když ještě v kostele byla samá latina, **na kříže a na různé pomníky už psali modlitby český.** Všimněte si

toho, **zastavte se na chvíli u kříže a přečtete si ten nápis opravdu jako modlitbu.** A když se pak trochu zadíváte dál, **zjistíte**, jak je někdy kolem kříže plno kopřiv a bodláků. Silničáři s tím svým strojem posečou celou příkopu v plné šíři, ale u kříže musí lištu stáhnout. A tak plevel roste nerušeně po celý rok. **Zarostlý hrob je neucta k těm zemřelým. Zarostlý kříž je také neucta.** A kdo si **nevěží**, už trochu **pohrdá**, až se to přesune skoro až k **urážce. Zarostlý kříž je navíc špatným znamením** podprahovým, jak se dneska říká. To znamená, že pořádek a čistota každého naladí dobře, ať chce nebo nechce. Pak si třeba řekne: **Ti křesťané jsou šikovní a pilní.** Špina a nepořádek nikoho nepotěší. **Co to je za lidi, když to takhle vypadá? A někdy to přímo odpudí anebo nepřímo vybidne, aby tam sami nějaké smetí přidali.**

A jsme u druhé poloviny našeho křesťanského hesla: **Modli se a pracuj.** Vždyť za půl hodinky lehké práce bude kolem kříže pořádek. A když to uděláme teď, už tam do zámru nic nevyroste a po celou zimu to bude hezké. Žádné uschlé bodláky nebudou trčet z běloučké sněhové peřiny. Zjara to poroste plnou silou, ale i s tím si šikovný člověk zavčas poradí.

Když jsme putovali ze Svatého Kopečka na Velehrad, **zastavovali jsme se u křížů podle silnice.** Tráva kolem každého z nich byla vysečena na obou stranách ve stejné délce jako byla šířka příkopu od silnice až k plodinám na poli. Na té rovné Hané tak vznikly krásné čtverce nizoučké travičky, na které byl majitel kříže anebo potomek jeho budovatele plným právem hrdý. Řeknete si: Na rovině se to lépe seče. Možná máte pravdu, ale copak nechceme, aby **naše Vysočina byla také krásná**, i když jsou někde ty meze dost příkré? A že by se nám to nepodařilo?

Bratři a sestry, bylo by dobré, kdybychom si tu modlitbu anděla naučili a modlili. A bude dobré, když aspoň kolem jednoho kříže pořádek uděláme, bez ohledu na to, kam se dnes odstěhovali pravnučkové původních majitelů. **Bude to vyznání lásky k rodnému kraji. Bude to však také vyznání lásky a vděčnosti k našemu Spasiteli i jeho Matce, vždyť víme, že často bývá na patě kříže i její malý obraz.** A bude to pěkné usmíření za všechny ty urážky i lhostejnosti (třeba i se zarostlými a zaplevelenými kříži) a divokými novopohanskými názvy.

Anebo si opravdu někdo myslí, že čokoláda nazvaná po bohyni lovu Diana, bude chutnat víc než Milena za časů našeho mládí?

Dejme na fatimské poselství a Matka Boží se za nás nepřestane přimlouvat u svého Syna. On je Spasitel světa - Savator mundi, Spasitel náš, Spasitel můj. Amen.

Po zaplacení autobusu a nutné rezie zůstal 7 426 Kč, které jsme darovali Hospicovému hnutí Vysočina. Pán Bůh zaplat' všem dárcům. Poděkování patří P. Pavlu Habrovcovi a všem farníkům z Radostína, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s hl. celebrantem NJ v Bystrém, kterým je Mons. Josef Kajnek, pomocný biskup Královohradecké diecéze:

Je mi 69 let. Do pěti let mého života jsme bydleli v Polné. Maminka mi vyprávěla (až před mým svěcením), že když jsem ještě nebyl na světě, byla v Polné primice a novokněžské požehnání. Když se rodiče se svými dvěma dětmi, mými sestrami vraceli domů, domluvili se na tom, že se oba nezávisle na sobě při bohoslužbě modlili, kdyby se jim narodil kluk, aby se stal knězem. To říkám ke slávě Boží a také aby se matky a otcové modlili za povolání svých dětí, aby se nebáli modlit za duchovní povolání svých dětí a věřili, že Bůh pro ně chce ještě víc než oni, naplněný život a hlavně šťastnou věčnost. Čím je člověk starší, tím víc cítí vděčnost vůči svým rodičům. Tatínek nám zemřel, když mi ještě nebylo 5 let a mým sestram 7 a 9 let. Maminka se s námi odstěhovala ke svým rodičům do Kutné Hory, kde jsme prožili krásné mládí obklopeni láskou maminky a prarodičů. Jsem čím dál víc přesvědčen, že co dostane člověk ve svém útlém mládí, jde s ním po celý život. To platí pozitivně, ale bohužel i negativně. V rodině se odehrává život, zde je člověk formován, zde přijímá zásady, zde spolu z farností se uchovává onen „sensus fidei“ to, co nese národ, navzdory všem dnešním extrémním názorům na život. Kéž by tento veliký úkol dnešní křesťanské rodiny plnily, na tento úmysl bych rád sloužil mši svatou. Když vidím při bohoslužbách celé rodiny, často při závěrečném požehnání přidávám ... požehnej vaše domovy a rodiny...

Než jsem šel na strojní průmyslovku, dodatečně jsem získal dělnický původ vyučením na zámečnické řemeslo. V roce 1968 se nám otevřely obzory a já jsem pocítil povolání ke kněžství. 1971-76 litoměřický seminář. Kaplanské místo v České Třebové a další Písečná u Žamberka a Ústí nad Orlicí. Následovaly 2 roky odnětí tzv. státního souhlasu za tzv. maření státního dozoru, kvůli vyučování náboženství. Od roku 85 farnosti Chomutice a Lázně Bělohrad a Pardubice. Od roku 1990 jsem byl 9 let generálním vikářem u o.b. Otčenáška. Letos v prosinci to bude už 25 let, co jsem se stal pomocným biskupem a sloužím už v třetího sídelního biskupa.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Domácí hospic v Hořicích?

Sbírka při mši svaté v Bystrém u Poličky bude na podporu domácího hospice DUHA v Hořicích v Podkrkonoší. Tento hospicový tým pod vedením paní Jany Sieberové je ukázkou, jak křesťané mohou pomoci člověku v jedné z nejtěžších otázek jeho života, s umíráním, je také velkou evangelizací v naší diecézi a přesvědčivým hlasem proti euthanasii, která se stále objevuje na programu našich parlamentních zákonodárců. A toto krásné dílo žije více méně z Boží prozřetelnosti a sponzorských darů. Pán Bůh vám odplat' za váš případný příspěvek.

+ Josef Kajnek, pomocný biskup královéhradecký

Pěší pouť na Velehrad!

Pro některé pouhý pojem, pro jiné nová výzva, pro další forma poděkování, prosby nebo oběti, no, a pro ty, kteří jdou na pouť již po několikáté, opětovný nezapomenutelný duchovní zážitek, načerpání Boží milosti, přítomnosti a požehnání, ale také kulturní obohacení a úžas nad krásou přírody jako Božího stvoření.

Letošní sedmnáctá pěší pouť měla, alespoň pro mě osobně, úžasný společný úmysl. Stále je potřeba obracet se zpět k Bohu, i když to není, jak mnozí ze svých vlastních životních zkušeností a situací víme, zrovna jednoduché. Pán nám však na této pouti, a nejen na ní, i v každodenním životě, dává potřebnou milost a sílu k tomu, abychom se po tom, kdy se obrátíme k dobrému, dokázali obrátit ještě k tomu lepšímu. A to jen díky Němu a naší vůli chtít něco skutečně změnit, zároveň Mu přitom důvěřovat a nechat se Jím vést.

Pro mě a pro mé nejbližší byla tato pouť opravdovým zážitkem, a také velkým požehnáním. Měl jsem možnost zakusit pocit Boží přítomnosti, díky které, a také díky "vlivu" některých lidí, mi bylo umožněno nalézt řešení několika pro mě důležitých a významných věcí, událostí.

Touto cestou bych rád projevil vděčnost jáhnu Kincovi jako vedoucím našeho (Vítochovského) proudu. Velký dík mu patří za jeho vedení, materiální a duchovní obcerstvení, jenž se skládalo ze tří tematických rovin, za jeho bojovnost při rozdělování poutníků do rodin a za duchovní péči, kterou nám zajistil u duchovních otců, kteří putovali spolu s námi a na pouti nás doprovázeli.

Bylo by náročné detailně popisovat každý poutní den. Navíc, každý den a každý okamžik každého dne je originální a obohacený něčím jiným. Největším přínosem je samotné osobní rozhodnutí se k uskutečnění a prožití této pouti. Možná se najde někdo, kdo bude mít ze začátku, stejně jako před pár lety já, pochyby, ba i strach, zda to vůbec zvládne. Nebojte se, všichni poutníci jsou v dobré rukou, a to nejen v rukou svých vůdců, ale také v otevřeně náručí svých hostitelů, kteří jsou ve své dobroti více než štedří, a především v objetí Božím. Zkuste to, rozhodně to stojí za to! M. Ondráček

Legenda o sv. Václavovi

O jeho životě se dočteme v různých legendách, mnohé jsme si připomínali i v dějinách české literatury nebo je budeme ještě probírat. Většina lidí si myslí, že legenda je něco vymyšleného. Ve skutečnosti je legenda článek, který se měl číst v den svátku. Všechny legendy vycházejí ze skutečnosti, i když nejsou psány přísně podle výslechu očitých svědků, jak je tomu u dnešních zápisů. Je však zajímavé, že nejnovější vědecké vykopávky a nálezy jen potvrzují jejich pravdivost. V jedné legendě o svatém Václavovi čteme, že sám pěstoval vinnou révu a připravoval z ní víno ke mši svaté. Při nejnovějších výzkumech v okolí pražského hradu se v blízkosti budov našly terasy, na kterých se vinná réva pěstovala. Ze všech legend o svatém Václavovi vyplývá, že byl velice vzdělaný, uměl číst a psát ve více jazycích. Tenkrát to byla

opravdová výjimka. Velice také dbal na spravedlnost v zemi, staral se o to, aby nikdo nebyl nevině odsouzen a potrestán.

V té době ohrožovaly naši zem sousední státy - Bavorsko a Sasko. S těmito nepřáteli se chtěl spojit Radslav Zlický, který ovládal východní Čechy. Svatý Václav proti němu vytáhl do boje. Bylo jasné, že budou umírat lidé z družiny Václavovy i Radslavovy, že mezi Čechy i Zličany přibudou nové vdovy a sirotci. Proto svatý Václav nabídl neposlušnému knížeti, aby si to vyřídili mezi sebou sami a ušetřili tak svoje lidi. Došlo k osobnímu souboji, který svatý Václav vyhrál. Vidíme z toho, že to nebyl žádný zbabělec. Legenda vypráví, že kníže Radslav se svatého Václava lekl, protože uviděl na jeho čele lesklý kříž a po jeho boku dva anděly. Při podrobném zkoumání brnění, které nosil svatý Václav se ukázala zajímavá věc. Kovový kryt, který chránil jeho nos, byl ozdoben křížem. Proto se mohlo stát, že se tento kříž odrážel na vyleštěné Václavově helmě. A když byly zkoumány kostry přemyslovských knížat, na Václavově lebce se našel srůst. To znamená, že do hlavy dostal tak velkou ránu, až mu praskla kost, ale později zase srostla. Proto nemá pravdu ten, kdo říká, že svatý Václav byl slaboch. Nelze se přitom odvolávat na poplatek pěti set hřiven stříbra a sto dvaceti volů, které svatý Václav odváděl do Saska. Dnes už je jasné, že tento poplatek se platil dávno před tím, než svatý Václav začal vládnout a ještě dlouho po tom. Ukazuje se, že tenkrát to nebylo nic hanlivého ani potupného. Dneska se přece také nemůžete zlobit, že na hranicích zaplatíte clo a další poplatky, abyste mohli klidně jet dál. V době svatého Václava se platily tyto poplatky, aby se udržel mír. I tehdejší Němci platili takové poplatky Maďarům, aby na ně pořad neútočili. Svatý Václav dal postavit první kostel na pražském hradě. Na jeho základech stojí nyní katedrála svatého Víta, chloubou celé naší vlasti, která přitahuje zástupy lidí z celé Evropy i zámoří.

Pozvánky.

Koclířov: Vyvrcholení Jubilea Fatimy 7.10.2017 v Koclířově se zasvěcením ČR Panně Marii – program od 10 hodin. Info: www.fatima2017.cz

Slavkovice: Neděle 8. 10. 2017 v 15 hodin – pouť ke sv. Faustyně. Info: www.slavkovice.cz

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2017 a výhled na 2018:
2017 13. prosince Olešnice – Mons. Ing. Martin Holík

2018	11. ledna	Velké Meziříčí	13. února	Rad. Svatka	13. března	Křižanov
	12. dubna	Měřín	14. května	Bohdalov	13. června	Žďár
	12. červenec		13.(14.) srpen	Olešná	13. září	Pavlov
	11.(15.) října	Velká Bíteš	13. listopadu	Jámy	13. prosince	Olešnice

2019	14.ledna	Velké Meziříčí	13. února	Lysice	13. března	Křižanov	12. dubna	Lísek
	14. května	Nové Veselí						

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 215. pouť NJ – v pondělí 13. listopadu 2017 v 17 hodin do Trpína – hlavní celebrant novokněz P. Jan Pitřinec, kaplan v Litomyšli.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2017. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel.č. 516 463 315, 606948970, kinc@dieceze.cz